

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die octaua Nouembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Novēbris 8.

NATALES

num, Cardinalem Portuensem, & Sedis Apostolicæ legatum, qui etiam causam martyris & persecutorum tractavit in Concilijs Moguntino & Leodiensi.

Die octava Novembris.

1° De S. Willehado episcopo Bremensi.

Ex Surio, & Crantio.

BRemæ, depositio S. WILLEHADI, primi
Beatus urbis episcopi & confessoris Hic natione Anglicus, post martyrium S. Bonifacii episcopi, prædicavit Frisijs & Saxonibus, annis triginta quinque. Cumque salutari doctrinæ in Frisia insisteret, frequenter à paganis contumelias, despectus, & opprobria sustinuit, ut fidem confirmaret. Captus aliquando ut morte absumeretur, fortibus gentis vix ad vitam est servatus. Eadem tempestate Saxones, duce Vindekindo, Frisios aggressi, ecclesias incendebant, Dei famulos expellebant & trucidabant: cuncta cædibus, rapinis & incendijs complebant. In qua perturbatione S. viri Willehadus & Ludgerus, nullum suæ prædicationis locum videntes, Romam abierunt, deinde relevari Romani Pontificis consolatione, alio discesserunt, Ludgerus ad S. Benedicti monasterium; Willehadus in Gallias ad S. Willibrordi sepulcrum; quibus in locis per biennium plus minus futuri episcopi & Apostoli Saxoniarum, contemplationi & orationibus yacabant. Tandem cum victoriosissimus Carolus magnus non sua, sed Dei, ut ipse loquitur, virtute, Saxones rebelles, & bellis vicisset, & ad baptismi gratiam perduxisset, in Brema civitate sanctum Willehadum episcopum constituit, ut novellam ecclesiam Canonico

nico ordine, & monasteriali competenti instrueret, plantaret, & rigaret. Adiecit etiam eius diocesi partem Frisiae. Tandem plenus dierum, episcopatus sui anno tertio, obiit in Frisia, loco *Plecafeze*, nunc *Plexen* vocant: sed deportatus Bremam, ibi in basilica sancti Petri, quam ipse aedificauit, est sepultus. Natalis celebratur octauo die Nouembris, ordinatio die decima tertia Quintilis.

Fuerunt autem veteribus Frisij, qui littora Germaniae Aquilonaria tenebant, ab Hollandia sumto initio per dioceses, Traiectensem, Monasteriensem, & Bremensem ad Albim usque fluuium pertingentes. At hodie non tam late patet eorum nomen.

2°. De S. Godefrido, Ambianensi episcopo.

Ex Nicolai Crispinensis libro primo, capite secundo, & trigesimo secundo, libro secundo capite primo, & vigesimo nono.

SVeſſionis, obitus beati Godefridi, episcopi Ambianorum, & confessoris. Cui sacrum baptisma & nomen suum contulit Godefridus abbas in insula sancti Quintini, qui fuit maior patruus Godefridi & Balduini qui urbem sanctam expugnarunt, & in ea gloriosum imperium obtinuerunt. Cum autem Rhemis in episcopum consecraretur, aderant Lambertus Atrebatensis & Ioannes Morinorum antistites, sapientia & eruditione insignes, religione & sanctitate celebres, sponsae Christi bases & fundamentum, beato Godefrido praeter ceteris addicti, qui eius latus stiparunt cum Ambianos veniens, nudis pedibus usque ad martyris S. Firmini ecclesiam, ingrederetur. Caeterum memorabile est quod fecit apud Audomarenſes. Conuenerat illuc Robertus Flandriae Comes Ierosolymitani itineris dux, cum Flandriae nobilibus, & alijs vtriusque ordinis proceribus: inter quos erat Godefridus antistes, a quo sacrificium offerri petijt in natalitio Christi die. Post lectionem autem Evangelij, vir Dei omnium dona reiecit qui instar muliercularum, intonsa erant coma. Quo facto permo-

permovebantur; sed agnita antistitis auctoritate certatim gladijs & cultris (aberant enim forfices) pilos sibi amputabant, miseros se putantes si propter comas tanti viri benedictione priuarentur. Cuius facti fama mox tota Gallia increbuit, beatum Godefridum in aliena ditione & in principibus ausum, quod alij antistites in suis sedibus & in extremis homuncionibus aut negligant, aut non ausint. Unde ei reuerentia accessit apud Comitem, & apud totam multitudinem. Reliquum vitæ eius, quæ tribus libris conscripta est, apud suum auctorem legatur.

Die undecima Nouembris.

De sancto Bertuino, episcopo Malonia.

Ex historia manu-scripta Malonia.

IN Malonia, S. BERTVINI episcopi & confessoris. Qui de Hibernia insula veniens in saltum, qui vulgo appellatur Marlignia, condidit oratorium in supra dicta villa Malonia, super Sambram, in honorem semper Virginis Mariæ. Vbi diu Deo militans cursum suum feliciter impleuit.

Fuerat in Anglia educatus, in monasterio cui nomen est Othbellum, & in eiusdem parochiæ episcopum, vacante fede assumptus. Sed diuina monitione Romam abiit, ibique duos annos solitarius exegit: deinde in Gallias ad Sambram commigravit, vbi eruditionis suæ radijs tenebras expulit peruersitatis. Cuius virtutes non tantum admiratus est Odoarius Princeps, Floreffiæ residens, sed eandem Pipino commendauit, qui sancto viro villas quinque in voti sui propositum concessit.

*Appendix
ad historiã.*

Ob quam donationem cum quinque pingitur ecclesijs. Quiescit prope Namurcum, in ditione ta-